

18

Josep Carles Romaguera

GOOD WILL HUNTING(El indomable Will Hunting)
de Gus Van Sant

Aquest producte caracteritzat pel seu academicisme sembla ser l'adopció de Gus Van Sant per part de Hollywood. La pel·lícula suposa un exercici correcte on el director no abandona una de les seves principals temàtiques: la vida d'un jove marginat, que en aquest cas no motiva una crítica social sinó un discurs humanista en què es discuteix el deure moral del protagonista, envers a la seva situació privilegiada, o la seva lliure elecció. El pes de la història recau en el protagonista i tot una sèrie de personatges satèl·lits que el guió conjunta a la perfecció. El greu error és el truculent final.

Valoració: 3

AS GOOD AS IT GETS(Mejor...Imposible)
de James L. Brooks

El film és una més que fiable mostra, tenint en compte la racaptació i la crítica nortamericana, de la banalitat en què el cinema actual pot caure. James L. Brooks segueix amb el seu estil insuls i buit emparat en la seva esquemàtica i televisiva posada en escena. La qualitat del guió, tant per la seva estructura -gens compacta i constituïda per una arbitrària mescla de comèdia i drama- com per la previsible narració dels fets, no aporta res positiu. La interpretació...

Valoració: 0

VOR(El ladrón)
de Pavel Chuckhrai

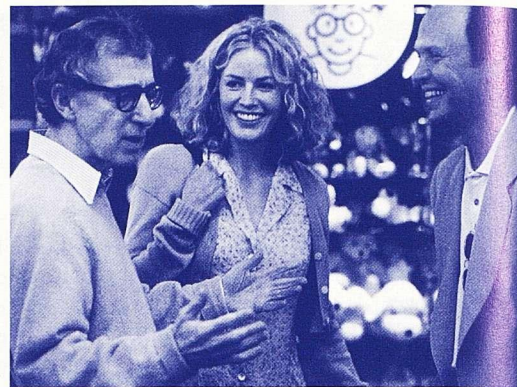
Aparentment, el film rus tracta la història d'uns personatges marginals que sobreviuen gràcies als seus enganyos, personatges observats sota l'atenta i enigmàtica mirada d'un nen obsessionat amb la figura desapareguda del pare. En el rerefons de les imatges, l'obra s'erigeix en una desencantada metàfora sobre la situació política i social amb personatges que es desvetllen com a símbols. La posada en escena introdueix amb habilitat ambdues lectures i es reforça amb la interpretació, el punt feble és un guió que acaba mostrant moltes mancances cap al final.

Valoració: 3

THE RAINMAKER(Legítima defensa)
de Francis Ford Coppola

Malgrat els fets que condicionen la producció, el film, més destinat a la comercialitat que no pas a una realització personal, és un exemple de com es pot realitzar una pel·lícula sota la imposició dels estudis. Ens trobam davant uns personatges ben descrits, tot i que cauen en alguns tòpics i amb una narració amb sabor clàssic. Filmant d'una manera descaradament artesanal, el director no evita tan sols el maniqueisme però aporta un toc d'humor negre en torn al món judicial però que sembla dirigir-se al mateix Hollywood.

Valoració: 2

DECONSTRUCTING HARRY(Desmontando a Harry)
de Woody Allen

Assistim a un entremaliat joc pirandelià, en el qual es donen cita les contínues obsessions d'aquest gran creador que és Woody Allen. L'argument adquireix una profunditat quasi bé metafísica gràcies a la contínua i mútua interferència entre realitat i ficció. Tots els ingredients estan amanits per un humor càustic i una actitud escèptica enfront de l'home i la vida, i per l'aplicació de dos estils antagònics dins la mateixa estructura narrativa: escenes fragmentades pel tall de muntatge i escenes filmades a la manera clàssica. El resultat és una obra mestra que reflecteix una genialitat insultant.

Valoració: 4

Rafal Gallego

ANASTASIA EN CATALÀ

Seguint l'exemple d'*Hèrcules*, la Direcció General de Cultura ha decidit (crec que amb bon criteri) subvencionar part de les sessions matinals d'*Anastàsia* per tal que es projecti la versió catalana de la pel·lícula. Això ha estat possible gràcies a l'interès de la FOX-ESPANYA que ha proporcionat la còpia i s'ha compromès a fer el mateix amb properes estrenes. Quant al que és pròpiament la pel·lícula, deixant de banda la befa que de

la història es fa, adulterant uns fets que marcaren el futur de Rússia (i de passada de mitja Europa), observam que només es diferencia de les pel·lícules Disney en el fet que als títols de crèdits surti en Don Bluth (trànsfuga) i companyia i no els habituals de l'empresa pionera a les pel·lícules d'animació. Es manté l'estructura argumental, els tipus de personatges i les clàssiques moralitats, fins i tot, els dibuixants semblen trets de la mateixa escola. Supòs que és així perquè funciona i en definitiva "només" estam xerrant de dibuixos animats (¿per a nins?).❖

